

Вижъ колко радости,
Милост и драгости
Богъ намъ е далъ:
Въ турска монархия
Мила екзархия,
Въ Сливенъ Епархия
Намъ даровалъ!

Съ идването си въ Сливенъ владиката Серафимъ се прѣстави на мѣстния кадия и мютесариfinъ и имъ поднесъ валийското емирнаме — и сultанско ираде¹⁾). Скоро, тъй учрѣдената Сливенска митрополия разпраща окржжни писма до епархиалните общии за свикване на епархиаленъ съборъ „за да почнемъ да се наредждаме“, както се изразяват членовете на Сливенската черковна община въ писмата до Стефанъ П. Стефановъ въ Цариградъ. (Изъ архивата на послѣдния). Тия членове сѫ били: *М. х. Панайотовъ, Паращека Бояновъ, Панайотъ Минковъ, Захария Д. Жечковъ* и братята: *Тодоръ и х. Петъръ Добри Бояджиеви*. Писарь на общината е билъ *Юрданъ Юрдановъ*. (Нѣкои отъ балканските села и Новозагорската кааза били спорни въ разграниченията между съсѣдните епархии, та сѫ се водѣли дѣлги и широки прѣписки между Сливенската черковна община и екзархията. Посрѣдникъ по тоя въпросъ е билъ споменатиятъ Стефанъ п. Стефановъ въ Цариградъ).

Черковните доходи, нѣкога тъй безразборно разхврълени и грабени отъ безбожното грѣцко духовенство, почнали да се финансиратъ още по-разумно като се е имало прѣдъ видъ, прѣди всичко, нашето чисто черковно и училищно подвигане. Въ числото на черковните доходи сѫ влизали и сумите придобити отъ продаването на троновете въ черквата, — нѣщо, което е прѣставлявало една тържественна духовна сдѣлка. Така, въ празниченъ день, желающиятъ да купи единъ отъ троновете стои до него додѣ епитропътъ повика свещеника, който пѣтъ се запѣтва при благочестивия купувачъ и го поздравлява съ „да му е честитъ, да остане и побѣлѣ въ него“. Ликиующиятъ всрѣдъ общите погледи и честитявания мирянинъ поднася приготвения подаръкъ. Троновете срѣчу владишкия тронъ или наредъ съ него сѫ стрували по 800 и даже 1000 гроша. Доходите отъ частните по-жертвувания сѫ постѣжвали често пѣти, тъй да кажемъ,

¹⁾ Серафимъ, съ свѣтско име Златанъ, е родомъ отъ Пирдопъ. За заслугите му въ надвечерието на освобождението ние вече споменахме. Три отъ дѣщерите му сѫ женени за сливенци: Д-ръ Черневъ, Георги Д. Жечковъ и полковн. М. Киряковъ. Дѣдо Серафимъ прѣди да стане владика е свещенодѣйствуvalъ въ Пловдивъ (кварталъ Кършияка), а прѣди това е билъ учитель. Билъ е кумецъ на видния участникъ въ черковните ни борби Д-ръ С. Чомаковъ и по негово прѣложение е билъ избранъ за владика на Сливенската епархия.